

## آیین نامه نحوه اجرای قانون تثبیت آب بهای زراعی

مصوب: ۱۳۶۹/۱۱/۳۰

به استناد قسمت اخیر بند اول اصل ۱۳۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ذیلاً آیین نامه نحوه اجرای قانون تثبیت آب بهای زراعی مصوب ۱۳۶۹/۶/۱۴ به شرح زیر جهت اجرا ابلاغ می گردد.

توضیح آنکه این آیین نامه صرفاً برای آب های سطحی است و در مواردی که زارعین به صورت تلفیقی علاوه بر استفاده از آب های سطحی از آب های زیر زمینی نیز استفاده می کنند سطح زیر کشت هر کدام به طور متوسط تعیین و آب بهای هر قسمت طبق ضوابط مربوطه محاسبه و دریافت می گردد.

**ماده ۱:** تحویل آب به کشاورزان باید به صورت حجمی و به میزان نیاز آبی معقول هر کشت در منطقه انجام پذیرد.

**ماده ۲:** تحویل آب به شرکت های کشت و صنعت و ماهی سراها باید به صورت حجمی و با تعیین دیمانند انجام پذیرد.

**ماده ۳:** آب بهای کشاورزی طبق قانون تثبیت نرخ آب بهای زراعی مصوب مجلس شورای اسلامی بر مبنای درصدهای متوسط محصول برداشت شده و با توجه به هدف حمایت از محصولات استراتژیک و نیل به متوسط درآمدهای مقرر در قانون تعیین می شود.

**تبصره ۱:** آب بهای کشت های مختلف در هر سال با توجه به قانون و رعایت متوسط درآمدهای مقرر توسط هیأت مدیره هر سازمان تعیین و در سطح سازمان به مورد اجرا گذارده می شود.

**تبصره ۲:** در مواردی که از آب های زیرزمینی و یا از آب های سطحی به طریق پمپاژ توسط سازمان در تنظیم آب شبکه ها استفاده می شود، برای دریافت آب بها باید هزینه های پمپاژ جداگانه محاسبه و دریافت گردد.

**ماده ۴:** در اجرای قانون، شبکه مدرن به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که حداقل شامل شبکه‌های یک و دو باشد. شبکه نیمه

مدرن و یا تلفیقی به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که یکی از دو خصوصیت زیر را دارا باشد:

الف - دارای سد و یا بند انحرافی باشد.

ب - دارای دهنه آبگیر و یا کانال اصلی انتقال آب باشد.

شبکه سنتی به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که فاقد مشخصات فوق باشد.

**ماده ۵:** سازمان‌های آب منطقه‌ای و سازمان آب و برق خوزستان بر اساس درصدهای تعیین شده به‌عنوان آب بهای هر محصول هر ساله نرخ هر متر مکعب آب را برای مصارف مختلف در همان سال محاسبه و ملاک دریافت آب بها قرار می‌دهند.

**ماده ۶:** نیاز آبی هر محصول در هر منطقه (مصرف معقول) از طرف هیأت‌های ۳ نفره موضوع ماده ۱۹ قانون توزیع عادلانه

آب مشخص خواهد شد، در صورت عدم تشکیل این هیأت‌ها نیاز آبی معقول هر کشت از مراجع ذیصلاح و ترجیحاً مراکز تحقیقات کشاورزی اخذ می‌گردد.

**ماده ۷:** مصرف آب اضافه بر نیاز واقعی کشت (مصرف معقول) مشمول دریافت آب بهای بیشتر خواهد بود.

**تبصره:** این اضافه دریافت با توجه به شرایط خاص منطقه و با احتساب حداقل ۱/۵ برابر آب‌بهای عادی دریافت خواهد شد.

**ماده ۸:** در صورتی که مشترک بدون عقد قرارداد و یا مغایر با قرارداد منعقدہ اقدام به کشت محصول با آب غیر مجاز نماید، سازمان مجاز خواهد بود علاوه بر دریافت آب بها و جرایم لازم از طریق قانونی متخلف را تحت پیگرد قرار دهد. بدیهی است تجدید قرارداد تحویل آب به مشترک نسبت به مازاد برداشت آب از حد قرارداد منعقدہ پس از وصول آب بها و جرایم مربوطه می‌باشد.

تبصره: آب بهای مشترک در چنین حالتی با توجه به تبصره ذیل ماده ۷ تعیین و دریافت خواهد شد.

ماده ۹: میزان متوسط برداشت محصول از هر هکتار با تصویب هیأت مدیره سازمان با توجه به آمار منتشره وزارت کشاورزی و یا بررسی‌های محلی تعیین می‌گردد.

ماده ۱۰: قیمت واحد محصول در مورد محصولاتی که دارای قیمت تثبیتی مصوب شورای اقتصاد نیستند، قیمت متوسط مورد عمل در پای مزرعه خواهد بود.

توضیح اینکه در مورد محصولاتی که دارای قیمت تضمینی می‌باشند (نظیر چغندر قند - پنبه - ذرت - برنج - جو - سیب زمینی و پیاز و حبوبات) نیز ملاک محاسبه قیمت متوسط قیمت فروش در پای مزرعه است لیکن در مورد محصولاتی نظیر چغندر قند و گندم که دارای نرخ تثبیتی مصوب شورای اقتصاد می‌باشند، ملاک قیمت‌های مصوب خواهد بود.

ماده ۱۱: در صورتی که مشترک به هر دلیل و عنوان در مهلت مقرر نسبت به پرداخت آب بهای مصرفی خود اقدام ننماید سازمان مجاز خواهد بود مشترک را به عنوان بد حساب جهت وصول مطالبات خود طبق ماده ۳۴ قانون توزیع عادلانه آب از طریق مراجع قانونی تحت پیگرد قرار دهد. بدیهی است تجدید قرارداد یا تحویل مجدد آب منوط به ارائه برگ تسویه حساب خواهد بود.

این دستور العمل شامل ۱۱ ماده و ۴ تبصره می‌باشد و از تاریخ تصویب قانون (۶۹/۶/۱۴) قابل اجراست.